

Vol.1 Dobrý sluha a zlý pán

Nicoleta

Smotáš si vlasy do dlouhého culíku, upraviš si tílko a ještě si rychle sundáš přes rukáv podprsenku a schováš ji do botníku. Přece jsi doma. V pohodlí. A ty žádnou podprsenku nepotřebuješ! Upraviš si i krátké šortky a přejedeš si po hladce oholených nohou. Prohlédneš si svou nenápadně namalovanou, růžolící tvář v zrcadle, své hluboké oči a přemýšlíš, jestli si nanést rtěnku. Naštěstí už na to nemáš čas.

Někdo klepe.

„Ahoj!“ Otevřeš dveře a přivítáš svou návštěvu. „To si moc hodný, že sis na mě našel čas!“ Ve dveřích stojí vysoký, hubený mladík s širokým úsměvem a špičatým nosem. Černé kudrnaté vlasy. V jeho velkých očích se mísí modrá s hnědou, vypadají jako ozdobné korálky a tobě se chce jenom těžko věřit, že jsou skutečné.

„Ahoj, hele bez problému.“ Usměje se na tebe od ucha k uchu a mávne rukou.

„Pojď dál.“ Pouštíš ho dovnitř a schválně stojíš co nejbliž, aby už ve dveřích nasál tvůj sladký parfém.

Líbí se ti jeho plandavá lněná košile v námořnické modré i černé kalhoty. Perfektně pasují k jeho bílé pokožce.

„Není ti horko? Je strašné horko, že?“ Prohlížíš si ho zezadu a neubráníš se bádavému pohledu na jeho zadek, zatímco on se sklání, aby si sundal boty.

„Je hic,“ přitaká.

Vejde do tvého poloprázdného nového bytu.

„Máš to tu hezké.“

„No jo, ještě tu pořádně nic nemám. To víš.“ Následuješ ho do obývacího pokoje, kde na něj čekají dvě nerozbalené krabice.

„Tadá!“ Ukážeš na ně s nevinným pohledem. „Stůl a pohovka.“

Vesele přitaká a posadí se mezi ně.

„Máš nůžky?“

„Jasně! Už se nesou.“ Cupitáš bosýma nohama po plovoucí podlaze z jedné strany bytu na druhou a už mu neseš to, oč si žádal.

„Díky.“ Převezme je od tebe a pustí se do vybalování.

Skoro si tě u toho nevšímá a tebe to lehce znervózňuje. Tak trochu si doufala, že si tě bude snažit nenápadně prohlížet, že s tebou bude možná flirtovat, trochu ti lichotit a tak, jak to někteří

kluci dělají. Ale on ti snad vážně přišel jenom pomoci. Haha. Proto sis nesundávala podprsenku, proto sis nežehlila ty krátké šortky. Chtěla si mu hezky nenápadně předvést, jak moc si sexy, tak aby si všiml všech tvých přirozených předností. Bez zbytečného vybízení a bez okázalého oblečení. Jenom chceš, aby si všiml toho, čeho si má všimnout. Pevných řader a šťavnatého zadečku.

Posadíš se na dřevěnou židli vedle něj, nohu přes nohu.

Možná se ti ta decentnost podařila až příliš dobře.

„Máš nějaké nářadí?“ Klečí na zemi u prvního rozbaleného nábytku, u tvé návnady, a prohlíží si manuál. „A ne počkej, tady je všechno, hustý.“ Pokyvuje hlavou.

„Dáš si něco k pití?“ zeptáš se.

„Co máš?“ Otočí se k tobě a ty si poprvé všimneš, že ti v rychlosti přejede pohledem po pohupující se noze před jeho obličejem.

„Čaj, pepsi, víno, pivo, co chceš?“

„Zatím nealko, aspoň než něco postavím.“ Už zase se na tebe culí.

Pokrčíš rameny a odejdeš do kuchyně.

„Ještě aby holka opíjela chlapa, aby byl svolnější...“ zašeptáš si pro sebe.

Z lednice vytáhneš dvě ovocná nealkoholická piva a vrátíš se s nimi do obýváku.

On už se mezitím pustil do práce.

Podáš mu vychlazenou plechovku a posadíš se zpátky na křeslo před ním. Znovu nohu přes nohu, nakloníš se a zapřeš se jednou rukou o koleno tak, aby ti šlo vidět do výstřihu, a tváříš se, že sleduješ, co dělá.

Není to kdoví jaký montér, občas musí odšroubovat to, co už zašrouboval, občas se sám sobě zasměje, ale o nějakou hodinu později musíš přiznat, že stůl vypadá jako stůl, drží a nehoupe se. Čili úspěch. Na oslavu doneseš dva prázdné kalíšky a vyplníš je až po okraj bílým vínem.

„Půlka hotova!“ Připiješ si s ním. Stojíš těsně před ním, stojíš tak blízko, až cítíš teplo jeho uříčeného těla, jak na tebe sálá a jak v pokoji ještě přitápí v už tak pekelný letní den.

„Teď ještě pohovka, abychom se k němu mohli posadit.“ Směješ se na něj a on se zase pouští do práce.

Když jdeš pro něco do kuchyně nebo jenom procházíš na záchod, pokaždé využiješ příležitosti a buď se o něj ledabyle otřeš, rozčechráš mu hravě vlasy, anebo o sobě dáš nějak jinak znát. Dotek je totiž důležitý. Sedíš na bobku hned vedle něj, tváříš se, že studuješ návod, hladíš se pod bradou a ve skutečnosti přemýšlíš, jestli se ti ještě dneska podaří uplatnit jeho prstoklad i nějak jinak než jenom montováním. Bylo by to fajn. Bylo by to žádoucí. A hlavně kvůli tomu si to tady všechno domlouvala. Ne že by si ve svém novém bytě nepotřebovala stůl a pohovku, ale kdyby ti šlo jenom o to, koupila by sis je vcelku, zaplatila by sis za profesionální montáž

nebo si to nejspíš i postavila sama. O to tady vůbec nejde. Hlavním cílem bylo a stále je dostat tohohle chutného milého hřebečka hezky k tobě, co nejbliž a co nejtěsněji.

Tak nějak nenápadně.

Pravdou je, že tady celé léto sedíš sama, chatování už tě nudí a si tak příšerně nadržená. Tak proč si sem nepozvat někoho, kdo by tě konečně mohl trochu zabavit? Tvoji spolužáci nestojí za nic a jít se ven seznamovat se ti moc nechce. Narazila si na něj náhodou, někdo ho označil na společné fotce s tvou spolužačkou a tebe napadlo, že by bylo fajn mu zkusit napsat. Pamatuješ si ho ze školy, ještě loni si ho potkávala na chodbě se staršími spolužáky, než odmaturovali a šli na vysokou. Víš, že chodí na tu místní, a víš, že ho to nebaví. Víš, že nemá přítelkyni, že rád hraje basketbal, ale že taky čte a že by chtěl mít kapelu. Klasika. Ale sympatická klasika. Víš to všechno, protože si už pár dní spolu po večerech píšete, a tebe napadlo, že bys ho mohla zkusit pozvat k sobě. Do tvého nového bytu. Trochu lépe se seznámit. Možná si i trochu užít.

A tak se bavíte o škole, o společných známých, o starých učitelích a o seriálech a jemu se mezitím pod rukama objeví hotová pohovka.

„Doufám, že máš hlad, já totiž jo, objednáám pizzu, co říkáš?“ Navrhneš, když vidíš, jak se pomalu blíží k úspěšnému konci své montáže.

„Super!“ souhlasí nadšeně.

„A můžeme u toho na něco kouknout?“ Nakloníš hlavu a šibalsky se usměješ.

Nerada to děláš takhle okatě, ale zdá se, že s ním to jinak nepůjde.

„To zní mega.“ Vstane. „Jdu se trochu umýt.“ Ukáže své černé ruce a vydá se do koupelny. Docela se u toho zpotil a je celý od pilin a prachu.

„Tak já to zatím domluvím.“

Hodinová ručička nástěnných hodin už se šplhá k vrcholu ciferníku, venku se konečně rozlézá chladivá tma a po objednaném jídle nezbyly ani drobký. Ležíte na měkké pohovce před televizí. Koukáte na seriál o vetřelcích a paralelních světech nebo tak něco, pokud to chápeš správně. Je ti to upřímně jedno. Nohy sis už dávno přehodila přes ty jeho a hlavu sis opřela o jeho rameno. Nasáváš jeho pach a sama se ho snažíš utopit ve tvé vlastní vůni.

Tiskneš se k němu a čekáš.

Čekáš.

A čekáš.

Čekáš, kdy se k tobě přitulí, kdy ti dlaní zajede pod tílko, kdy tě pohladí po stehně a vyjede trochu výš...

Čekáš, kdy ucítíš jeho rty...

A čekáš tak dlouho, až skoro usneš.

„Už je docela pozdě, nepůjdeme spát?“ navrhněš.

„Mám už jít?“

„Ne, ty truhlíku. Pokud nechceš.“ Vstaneš z pohovky a vydáš se do koupelny.

Trochu se opláchnout a trochu se nachystat.

Když vyjdeš ven, vyměníte se ve dveřích a ty se na něj svůdně usměješ.

„Počkám na tebe.“

Ležíš už v posteli. Měděné dlouhé vlasy máš rozložené na polštáři a na svých plných rtech oblizuješ zbytky jahodového balzámu. Slyšíš jeho kroky a slyšíš, jak konečně zhasne světlo. O tmě se nedá mluvit. Venku za okny svítí přímo nad vámi pouliční lampy a spíš než tma se pokojem rozleje jejich tlumená oranžová záře. Sleduješ svůj odraz ve vysokém zrcadle opřeném o zeď naproti a sleduješ jeho vyhublou postavu, jak si k tobě lehá. Jsi ráda, že u tebe přespí, pomalu sis začínala myslet, že se nedovtípí. Že se s tebou po celém dlouhém večeru jenom rozloučí a půjde po posledním díle toho hloupého seriálu domů.

Položí se vedle tebe a tobě konečně dojde, jak příšerně jsi nadržaná.

Čekáš, jestli ucítíš jeho dotek, jeho teplo, ležíš k němu otočená zády a on se ani nehne, ani nedutá.

Nelíbíš se mu? Pochybuješ.

Máš pevný mladý zadeček a prsa, co by ti mohla závidět kdejaká *instagramová modelka*. Sotva si oslavila osmnáct, sotva ti tvůj papánek pořídil tuhle přítulnou a moderní garsonku, s chutí ses rozhodla, že je čas začít své tělo objevovat naplno. Moc dobře o sobě víš, že se mužům líbíš. Víš, že si sexy a že poutáš jejich pozornost. Stačí natočit hlavu, stačí se hezky usmát, trochu si pohrát s vlasy. A všechno se dá řešit, všude se dá dostat. Ačkoliv si zatím měla jenom dva, je na čase si připsat třetího.

Milého a hubeňoučkého Matea.

Dlouhé nohy, dlouhé ruce a dlouhé prsty... alabastrová pokožka, řídké ostrůvky černých chloupků a skoro žádný podkožní tuk. Adonýsek. Vždycky sis z nějakého důvodu myslela, že tihle vychrtlí hubeňouři s velkými nosy a dlouhými botami mají velké přirození. A teď konečně přišel čas prozkoumat, co je na tom pravdy.

Pořádně se k němu přitiskneš zadečkem.

Leží, stejně jako ty, na boku. To je dobře. Úplně si neodhadla jeho výšku a skončila si na jeho pevném břiachu, a tak se provokativně zavrtíš a zavrtíš se o něco níže. Když konečně ucítíš teplo jeho ztvrdlého ptáka. Možná to není to nejtlustší poleno v lese, ale délka a pevnost to dozajista vynahradí.

A ty ses bála, že se mu nelíbíš!

Takovou erekci si ještě necítila.

Sáhneš si pro něj, zajedeš mu do trenýrek a pevně ho uchopíš.

Je tvrdý jako skála, ačkoliv pod polštářky prstů cítíš jeho příjemně hebkou pokožku.

Mocně se pod tvým dotekem rozpulsuje. Už se tě nemohl dočkat!

I když nemluví, i když se po tobě nesápe, je ti jasné, že zrovna nemyslí na nic jiného než na jedno – na to, jak mu ho pomaličku honíš, jenom tak trochu, přetahuješ mu předkožku přes žalud, abys ho navnadila a aby se hned neudělal. Zrovna když přemýšlíš, jestli by mohl být ještě tvrdší a ještě pevnější, vyklouzne ti znenadání z ruky.

Jeho tělo se přitiskne k tvému.

Na nic se neptá, nenamáhá se tě ani svléct, povyhrne ti spodek růžových hedvábných kalhotek, nahmatá tu správnou, už tak navlhčenou díрку a s tichým mlasknutím do tebe zajede až po kořen.

Slastně vzdychneš – ideální tvar i velikost.

Cítíš ho ze všech stran, ze kterých potřebuješ, dotýká se míst, po kterých toužíš, aby se dotýkal, a zároveň se tě nesnaží roztrhnout. Nikam nespěchá, pomalu do tebe zajíždí tam a zpátky a ty si to náramně užíváš. Pravou rukou ti zezadu zajede pod tričko a hraje si s tvým ztuhlým nadrem, mačká ho a dráždí napnutou bradavku. Za sebou slyšíš jeho náruživý dech a cítíš, jak tě líbá na krku i na ramenou. Zajedeš dlaní do jeho vlasů za tebou a našpulíš k němu zadeček, jak to jen jde. Nesmí mezi vámi zůstat ani milimetr mezery, ani kousíček opomenuté rozkoše. Přidáš se k pohupování a dáš mu tak najevo, aby zrychlil. Pochopí a přidá.

Zatímco jeho kolík do tebe vjíždí tam a zase zpátky, ty se na něm nepatrně houpeš a kroutíš zadečkem do stran pro rozšíření všech třecích ploch a pro potěchu tvé náruživé, zaplavené jeskyňky. Tepe to v ní a hoří. Je přecpaná a je plná divoké vášně.

Zatímco polibků na tvém těle ubývá, jeho dech zesiluje a tempo se zvyšuje.

Vyjede rukou zpod trička, nechá kozy kozami, nepatrně ti roztáhne nohy, jednu víc dopředu a jednu dozadu a sám si k tomu klekne.

Tahle změna se ti líbí. Perfektní. Nemusíš se držet při zemi, a tak hlasitě vzdycháš po každém hlubokém průniku ve tvé píce, protože v téhle pozici ti doráží až do těch nejpříjemnějších konců.

I on hlasitě vzdychá.

A funí.

Cítíš, jak moc se mu to líbí, cítíš, jak jsi ho rozpálila, jak je celý napnutý a jak se soustředí jen a jen na tebe a na tvé šukání.

Možná si ho rozpálila až moc, možná se mu prostě strašně moc líbí, když mu ptáka objímáš horkou a mokrou jeskyňkou, každopádně už to déle nevydrží a s křečí v celém těle a třesem v ptáku se do tebe úlevně vystříká.

Cítíš, jak v tobě exploduje jeden výron za druhým.

Tiskne se na tebe a snaží se ještě párkrát mocně dorážet.

Chyběl kousek, aby ses udělala i ty.

Chvíli takhle pokračuje, ale ty víš, že už to není ono.

Že už se tak nevzrušíš.

Nevadí.

Obrátíš se k němu, chytíš ho za tvář, sesedneš z jeho unaveného oře a vášnivě ho políbíš.

Vedl si dobře.

Moc dobře.

Ještě teď se celá chvěješ.

Hrajete si jazyky ve svých ústech, rty má jako dva mokré polštářky. Sotva popadá dech, chudáček. Necháš ho na chvíli si odpočinout, pohladíš ho po hlavě a on se ti uloží na prsou. Kalhotky máš celé promočené vlastními šťávičkami a pár cákanců z jeho vycucaného žaludu ti zůstalo na stehně.

„Odskočím si, dobře?“ zašeptáš.

Přikývne, vyklouzneš z jeho objetí, vstaneš a zamíříš do koupelny.

Rozsvítíš světlo, upravíš si rozcuchané vlasy a utřeš si kapesníčkem stehno i třísla. Sundáš si provlhlé kalhotky a hodiš je rovnou do pračky. Mezitím se posadíš na záchodovou mísu, položíš si hlavu do dlaní a s hlasitým vydechnutím se soustředíš na čůrání.

„Uff,“ tiše vydechneš.

Krev se ti konečně začíná vracet i do zbylých částí těla. Sedíš tak skoro minutu a vyčůráš ze sebe snad litr. Netušíš, kde se to v tobě vzalo. Ani se neutíráš, stejně si ji za chvíli namydlíš a opláchneš nad umyvadlem.

Osušíš se do ručníku, už je zase hebká a voňavá, jako nová.

Vybereš si čisté kalhotky, nasoukáš se do nich a vydáš se zpátky do ložnice.

Vystřídáte se ve dveřích koupelny.

„Můžu?“ V ruce si drží uslintaného ptáčka.

„Jasně.“ Zavřeš za ním a hopsneš zpátky do postele.

Položíš se na záda, roztáhneš nohy i ruce a konečně to ze sebe trochu vydýcháš.

To příjemné vzrušení, tu nedokončenou touhu.

Ještě pořád si ho docela dobře vybavuješ uvnitř sebe. Jak do tebe proniká, jak tě škádlí. Dráždí.

Škoda, že ses nestihla udělat.

Ale co. Ještě přece není ráno. Ještě se ti třeba podaří ho trochu rozpálit. Trochu si pohrát.

Mateo se mezitím vrátí z koupelny. Položí se na tebe a začne ti olizovat ouško. Zasměješ se tomu.

„Líbilo se ti to? Aspoň trošku?“ zašeptá.

Moc dobře ví, že ses neudělala, a očividně ho to mrzí. Slad'oušek.

Hladíš ho po zádech a souhlasně přikývneš.

„To je dobře. Protože mně taky. A moc.“

Znovu v tobě zvedá vlnu touhy – vyrůstá ti za ušima, do kterých ti šeptá a která okusuje, a plyne ti dolů po klíčních kostech, mezi prsy, po bříšku až ke klínu. Společně s jeho rty a jazykem. Pomalu ti sjíždí po krku dolů, centimetr po centimetru, mezi prsy a po bříšku, následuje vlnu, kterou rozpoutal a užívá si každický kousíček tvého třesoucího se těla. Zahrnuje tě polibky a dotečky. Jednou rukou tě pevně tiskne za bok a tou druhou šátrá ve tvých kalhotkách. Hraje si s tvým knoflíčkem lásky, škádlí ho a žmoulá. A tvoje mušlička na to slyší, nepotřebuje dlouho pobízet a už to v ní zase čvachtá a už je zase horká a plná chtíče.

Moc dlouho ti ty nové kalhotky čisté nevydrží.

Dráždí tě svými dlouhými prsty, líbá tvá ňadra a olizuje ti napnuté bradavky. Kroutíš se pod ním a napínáš nohy vzrušením.

Zajede do tebe ukazováčkem a prostředníčkem a začne jimi masírovat rozvášněné stěny tvé přetékající puklinky.

Jedním chodidlem vyzkoušíš, jestli mu už náhodou zase neztvrdl.

Ztvrdl...

A je stejně tuhý a pružný jako napoprvé!

Přejíždíš mu po něm, on ti konečně zaboří hlavu do klína a uvnitř mezitím rozpoutá divokou prstící bouři. Je hluboko v tobě, dráždí všechny stěny tvé jeskyňky a u toho si mezi rty převaluje tvůj poštěváček. Počíná si v tobě tak mistrně, až cítíš, jak se celá chvěješ a jak se na nic jiného nedokážeš soustředit.

Tělem ti prostupuje vlna za vlnou.

Dráždí tě zvenčí i zevnitř.

Skoro se uděláš, a tak ho chytíš za ruku.

„Chci tě v sobě,“ zašeptáš, otočíš se a položíš se na břicho.

Tvoje nejoblíbenější pozice.

Tentokrát ti kalhotky stáhne.

Stejně je to jedno, mokřejší už být nemůžou a stejně jako ty první i ony skončí v pračce.

Cítíš, jak se nad tebou dme jeho horké tělo, jak se položí o něco blíž, tak aby tě svým krví napumpovaným pyjem hladil mezi půlkami, aby tě špičkou ztvrdlého žaludu dráždil po okrajích prahnoucí frndičky, po jejích napnutých pyscích a po její lačnicí šterbince. Už to déle nevydržíš, našpulíš zadeček, zavřeš oči a necháš se napíchnout.

„Ach!“ zakřičíš do polštáře.

Nemusíš se stydět, nikdo vás neslyší, a i kdyby, je ti to fuk.

Vychutnáváš si znovu vzkříšený horký pyj ve své rozvášněné píčce a užíváš si, jak tě uvnitř divoce brousí.

Ruce si rozloží kolem tebe a na zádech tě hřeje jeho zpocené tělo. Cítíš jeho funění, cítíš, jak do tebe naráží, sama si u toho drandíš klitoris a tančíš na samé hranici absolutní rozkoše.

Ještě!

Ještě!

Chce se ti křičet.

Píchej mě a šukej!

A on tě píchá a šuká.

Jako smyslů zbavený. Jako svou nejkrásnější milenku.

Udělej se a udělej mě!

Žadoníš v mysli, ale mluvit nedokážeš.

Jenom vzlykat a lapat po dechu.

Chceš cítit pořádný výtrysk!

Chceš, aby u toho zkolaboval.

Dostáváš křeče do stehů i do břicha a je ti jasné, že se to blíží.

Každíčký koutek tvého těla to chce a existuje jenom proto.

Neoddálíš to a ani nechceš.

A on to tuší.

Cítí.

Přidá.

Ještě mocněji a ještě rychleji.

Ano.

Ano!

Všechny svaly v tobě se napnou, hlasitě vzlykáš do polštáře a tvůj náhlý a prudký orgasmus ho skoro vytlačí z jeskyňky ven. Snaží se s ním zajíždět proti proudu tvojí vášně, ale nakonec ho vytáhne ven a ty, unášejíci se na rozběsněných vlnách rozkoše, ucítíš jeho teplý výtrysk na svých zádech.

V hlavě máš černo a mžitky.

Nemyslíš, nevnímáš.

Moc si toho neříkáš a nedokážeš úplně čistě přemýšlet.

Orgasmus ti hučí v hlavě.

A ostatní je ti fuk.

Snažíš se znovu nabrat ztracený dech a mezitím si užíváš svůj vlhký výtok mezi nohama, tu obrovskou explozi rozkoše. Klečí nad tebou, ruce se mu třesou, celý se třese a ty si nepřeješ nic víc, než aby se na tebe položil a ty si na zadku ještě na chvíli ucítila jeho horkou pulsující chloubu.

„A tohle se ti líbilo?“ znovu se ptá.

Nedokážeš mluvit, a tak jenom přikyvuješ.

Položí se vedle tebe.

„Rád s tebou takhle trávím čas,“ zavtipkuje a ty se strašně rozesměješ.

„Už jsem si pomalu začínala myslet, že se ti nelíbím.“

Oba se smějete a snažíte se chytit dech.

„No jo, promiň. Když já to moc neumím. Flirtovat a tak.“

„Nic se neděje.“ Mávneš rukou.

„Nechceš podat nějaký kapesníček nebo něco?“ prohlíží si jezírko, které na tvých zádech zanechal.

„To by bodlo.“ Směješ se do polštáře.

„Když já asi žádný nemám.“ Vstane z postele a rozhlíží se jako zmatené zvířátko. „Počkej.“ Konečně ho napadne jít do koupelny, natrhat toaletní papír a utřít svůj podpis z tvých zad.

„Děkuju.“

„Já děkuju.“ Políbí tě, když se konečně otočíš zpátky a posadíš se.

Chvíli jen tak naproti sobě sedíte, oba nazí, oba vřelí a líbáte se.

Je to příjemné.

Ta společná chvilka klidu po bouři.

„Musím se jít umýt.“ Mrkneš na něj a on tě pustí zpátky do koupelny.

Zavřeš za sebou a uvědomíš si, že si zapomněla kalhotky na posteli. Nevadí, tentokrát si vlezeš do sprchy a rychle se umyješ. Pořádně se utřeš, ani se nenamáháš najít si nové čisté spodní prádlo, přehodíš přes sebe vytahané triko a vydáš se zpátky do postele.

On už má na sobě zase trenýrky, leží na zádech a ruce za hlavou. Vypadá jak mladičký francouzský básník. Alespoň ty sis je ve škole takhle představovala.

Položíš se vedle něj a hlavu si opřeš o jeho vypnutá prsa.

Odhrne ti tvé dlouhé měděné vlasy z čela.

„Máš moc krásné oči,“ zašeptá. „Jako dvě jantarové kuličky.“

„Děkuju.“ Začervenáš se. „A ty máš zase moc příjemné péro. Tak akorát pasující do mé kundičky.“

Hlasitě se rozesměje a ty se směješ s ním.

„Tak to jsem rád, že to tak vnímáš.“ Pohladí tě a políbí na čelo.

„Chceš jít spát?“ vyzvídáš.

„A ty?“

„Mně se ještě nechce.“ Kulíš na něj psí oči.

„Tak ještě nemusíme.“

„Jenom tak pro jistotu upozorňuju, že jsem si nebrala nové kalhotky.“

Znovu se směje.

„Ještě nemáš dost?“

„A ty máš?“

„To jsem neřekl.“ Dál tě hladí po vlasech a jenom tak na sebe vesele zíráte v tom intimním světle pouličních lamp z ulice.

„Čekal si, že to může dneska takhle skončit?“

„Asi ne,“ přizná se.

Hladíš ho v rozkroku, ale ještě se mu nechce.

Ležíte vedle sebe a šeptáte si o ničem. On hladí tvé tělo a ty jeho. Je to příjemné. Je krásný a je z tebe celý hotový. Tak to máš ráda, tak se ti to líbí.

„Už víš, co budeš dělat o prázdninách?“ ptá se tě.

Obrátíš se k němu, přehoupneš přes něj nohu a posadíš se na něm.

„Nepřemýšlela jsem nad tím.“ Otíráš si o jeho svalnaté břicho své obnažené pysky a cítíš, jak se do tebe vlévá nová touha.

„A chtěla by si něco podniknout?“ Tiskne ti stehna a nechá tě, aby ses na něm provokativně pohupovala.

„Nevím.“ Přidáváš na intenzitě.

„Nebo máš nějakou brigádu?“

„Nepotřebuju brigádu.“ Otíráš se o jeho tvrdnoucí kolík.

Má výdrž maratonového běžce, libido mladého býka a ptáčka hřebce.

„A jak se ti to teda tady všechno platí?“ diví se.

Nakloníš se k němu a pošeptáš mu do ucha.

„Platí mi to tatínek.“

Chytí tě za zadek a pevně stiskne.

Ty se u toho trochu napřímíš a jediným chvatem už si zase sundáš triko.

„Líbí se ti?“ Shlédneš na své vysunuté kozičky a on přikývne.

Posadí se a ty mu přitiskneš hlavu mezi ně.

Ještě chvílička houpání, ještě chvílička škádlení a za chvíli ho budeš mít už zase v sobě.

Dobře sis vybrala. Hezkého a houževnatého. Příjemně si jím vyplníš nadržanou kundičku i dlouhou horkou letní noc. Dneska se totiž nechystáš jít brzo spát. Dneska si to užiješ, dokud můžeš a dokud je co. Plnými doušky a rovnou mezi stehny!

A zítra? S trochou štěstí budeš sotva chodit...